

ความเป็นมาและความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับและสามารถใช้สื่อสารในการคิดต่อสื่อสารระหว่างประเทศได้ทั่วโลก ทั้งทางด้านการเมือง การเศรษฐกิจ สังคม และเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ความรู้เกือบทุกแขนง สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปเป็นประเทศคุณภาพรวมใหม่ ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องมีการคิดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในการท่าชูธุรกิจหลาย ๆ สาขา ดังนั้นการเตรียมความพร้อมด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรทุกระดับ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 一直到ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในระดับอุดมศึกษา

ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่เดิมมีความเชื่อว่า การเรียนจะประสบผลลัพธ์หรือล้มเหลวนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการสอนและตัวผู้สอนเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากบทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศมักมุ่งไปสู่วิธีการสอน และครุพัสดุสอนเป็นสำคัญ แต่ทักษะและผลงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวยังไม่สามารถช่วยผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระบบหลังจึงมีผู้ให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียนว่า ตัวผู้เรียนน่าจะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พี. เอส. คอร์เดอร์ (P.S. Corder 1967 : 19 อ้างถึงใน อาวุช วาจาสั้น 2533 : 1) เป็นผู้หนึ่งที่ระบุให้นักวิจัยหันมาให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์ (Strategies)

ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนรู้ภาษามากยิ่งขึ้น เพราะกลยุทธ์ในการเรียนรู้เป็นตัวแปรที่สำคัญ ด้วยหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษา ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ภาษา เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องทำเอง นั้นคือผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเอง ในท่านองเดียว กัน อ้อฉรา วงศ์สูตร และคณะ (2525 : 43) ได้เสนอแนะให้มีการวิเคราะห์กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนโดยกล่าวว่า "ผู้เรียนคือ บุคคลสำคัญที่จะต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ ถ้ามองข้ามตัวผู้เรียนไปจะทำให้การสอนภาษาที่สองดำเนินไปไม่ถูกทาง การวิเคราะห์กลยุทธ์ (Strategies) ของผู้เรียนจึงเป็นการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาที่สอง ซึ่งนับว่า ตรงประเด็น"

รีเบคكا แมล ออกร์ฟอร์ด (Rebecca L. Oxford 1989 : 1) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์การเรียนรู้ (Learning strategies) ว่าเป็นวิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความเพลิดเพลิน เป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนที่จะทำให้ การเรียนเกิดประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่ให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้ นอกเหนือจากนั้นกลยุทธ์การเรียนรู้ยังมีความสำคัญโดยเฉพาะกับการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนชี้แนบทนเองในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร ผลจากการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนา ความสามารถและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

เอ ดี โอดิエン (A.D. Cohen 1981 : 211-214 อ้างถึงในเกศสุดา รัชฎาภิษฐกุล 2529 : 21) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า ผู้เรียนภาษา บางคนสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าคนอื่น ๆ เนื่องจากสามารถใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พัฒนาการเรียนรู้ของตน และผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินได้ดีที่สุดกว่าคนควรจะเรียนอย่างไร จึงจะเกิด ลักษณะผลมากที่สุด เมื่อน้อยลงในห้องเรียนหรือแม้แต่ในสถานการณ์นอกห้องเรียน จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ เมื่อ

ผู้เรียนเข้าใจและรู้จักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาฯ ผู้เรียนจะรู้จักเก็บรักษาข้อมูลเนื้อหาสาระที่กำลังเรียนและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนดังกล่าว จึงได้มีผู้ท่ากิจวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เกศสุคานันท์ รัชฎาวิศิษฐกุล (2529) ได้ท่ากิจวิจัยการศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนใช้บริบทในการเดาหรือตีความหมายของคำหรือประโยคมาบูรณาภิปนกกลาง ใช้วิธีการค่า ฯ เพื่อการสื่อความหมายมาบูรณาภิปน้อย นักเรียนมีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนน้อย ใช้วิธีการควบคุมการเรียนรู้และตรวจสอบการใช้ภาษา โดยใช้วิธีการวางแผนการเรียนรู้มาบูรณาภิปน้อย และใช้วิธีการประเมินผลการเรียนรู้มาบูรณาภิปนกกลาง จากการเปรียบเทียบกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาสูงและต่ำ พนวณว่า นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาสูงและค่าใช้บริบทในการเดาหรือตีความหมายของคำหรือประโยค และใช้วิธีการค่า ฯ เพื่อสื่อความหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาสูงและต่ำ มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในชั้นเรียน และภายนอกชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และในการควบคุมการเรียนรู้และตรวจสอบการใช้ภาษาพบว่า นักเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาสูงและต่ำ ใช้วิธีการควบคุมการเรียนรู้และตรวจสอบการใช้ภาษาโดยวิธีการวางแผนการเรียนรู้ และโดยวิธีประเมินผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แอนโทนี ปาปาราเลีย (Anthony Papalia 1978 : 318) ได้ท่ากิจวิเคราะห์กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษา ของมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในรัฐนิวยอร์กที่กำลังศึกษา

ภาษาสเปน และภาษาเยอรมัน จำนวน 84 คน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาสูงและต่ำพบว่า นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่ดีกว่านักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาต่ำ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่ดี ได้แก่ พยายามสนใจความหมาย และระบบของภาษา รู้จักเชื่อมโยงเนื้อหาที่ใกล้กับสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว และผู้ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงมักเป็นผู้ที่รู้จักคนเองได้ดีว่าควรใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ เช่น ใจจึงจะเกิดประสิทธิภาพ ส่วนนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาต่ำมักใช้วิธีการท่องจำ และการแปลใน การเรียนรู้ภาษาที่สอง

โรเบิร์ต แอล โพลิตเซอร์ และแมรี แมกဂอร์ท (Robert L. Politzer and Mary McGroarty 1985 : 103-119) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่รับการอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้ม (Intensive course) เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ในสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1983 จำนวน 37 คน จากการวิจัยพบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษานี้มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษา

จากการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกัน แต่จากการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษาพบว่า นักเรียนในระดับนี้ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสามารถในการใช้ภาษาทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังเช่น งานวิจัยของ กมลกิจพย์ เศวตมาลย์ (2529) และเนาวรัตน์ พงษ์ເກມພຮຸກ (2530) ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการฟัง ภาษาจีน จงอุตส่าห์ (2530) และศุลีรัตน์ ภัทรวันน์ (2531) ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ วี渺 สังข์ทองเจัน (2529) และสมพشا วิรุณญาณ (2530)

ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่าน รสرين วรรธนะภัย (2530) และศิริพร พัวพันธ์ (2531) ที่ศึกษาระดับความสามารถด้านการเขียน เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะ เป็นครุสื่อสอนภาษาอังกฤษ จึงมีความประสงค์จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนเป็นอย่างไร และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาดังกล่าวมีความสัมพันธ์ กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยหรือไม่ การที่ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นระดับชั้นสูงสุดของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ก็ เพราะว่า นักเรียนในระดับนี้ เป็นผู้ที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลามากพอที่จะพัฒนากลยุทธ์การเรียน รู้ภาษาของตนเองได้ ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครุสื่อสอนภาษาอังกฤษให้เห็นความ สำคัญของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน เพื่อครุจะ ได้เน้นการฝึกให้ผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

จากการวิจัยของ โรเบิร์ต แอล โพลิตเซอร์ และแมรี แมกโกรที (Robert L. Politzer and Mary McGroarty 1985 : 103-119) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่รับการอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้ม (Intensive course) เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1983 ซึ่งสรุปได้ว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษา ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ศึกษามี 2 ตัวแปร คือ
  - 2.1 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา 3 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกชั้นเรียน
  - 2.2 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ค่าจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนภาษา เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเข้ม grunt เก็บรักษาสิ่งที่เรียนรู้ไว้ และสามารถนำความรู้นั้นกลับมา

ใช้ในภาษาหลังได้ ในการวิจัยนี้จะศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามการรับรู้ของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนอกชั้นเรียน กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาดังกล่าววัดได้จากคะแนน การท้าแบบสอบถามถูกออกแบบมาจากการท้าแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษา ของโรเบิร์ต แอล โพลิตเซอร์ และแมรี แมกโกร์ที (Robert L. Politzer and Mary McGroarty 1985 : 120-123)

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่จะนาความรู้ ความเข้าใจในภาษาอังกฤษไปใช้ในการรับและส่งสาร เพื่อสื่อความหมายได้ตามต้องการ ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ความสามารถดังกล่าวนี้วัดได้จากแบบสอบถามวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2537 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ครุในกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อฝึกให้นักเรียนมี กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ในการจัดการอบรมครุเพื่อนำความรู้ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางแก่นักศึกษาและผู้สนใจจะได้ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป